

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"
GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315 - Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Groep I
15 mei 1960.

Goedenmorgen, vrienden.

Ik hoop dat het voor u niet noodzakelijk zal zijn de goede wens op te volgen, die het instrument u zoëven heeft toegeroepen: welterusten! Het is n.l. een tijd, waarin het voor ons wel beter is, geloof ik, wakker te blijven.

Ik heb natuurlijk heel veel mogelijkheden om met u te spreken, dat weet u. Maar ja, al zijn we vrijdag al een beetje bezig geweest over hetgeen samenhangt met de Wessac, ik zou er vandaag toch graag nog eventjes over verder babbelen, tenzij het u niet interesseert. Kijk eens, we weten allemaal dat deze Wessacvallei eigenlijk zo langzamerhand een symbool is geworden en dat de plaatsbepaling niet meer terzake doet. Het is een betrekkelijk drukke vergadering geweest, als ik het zo eens mag zeggen. We zijn daar samen geweest met..... nou, zeg maar een paar honderdduizend, als we alles van de geest en de stof bij elkaar rekenen. Ook van stoffelijke zijde was er heel wat interesse en belangstelling en we hebben dan ook naast het vierkant deze keer (dat is een grote uitzondering) nog twee kleine vierkanten gehad, die dan behoren tot - laten we zeggen - de meer ingewijden, die niet direct in het grote blok van de opstelling een plaats vinden, maar die toch het recht hebben om dichterbij de uitstorting van kracht te zijn.

Soms kan iets je overweldigen. De ene keer doet het je wat meer, de andere keer wat minder, maar zoals op dat ogenblik deze kracht zich daar uitstortte, ja, dat was een stilte en een ontroering, die ik zelden zo heb meegemaakt. Ik meen dat het ongeveer 50 jaar geleden is dat we voor het laatst een dergelijke intensiteit hebben gehad. U zult dus begrijpen, dat het een zeer bijzondere samenkomst is geweest; en dit werd eigenlijk nog wel met nadruk onderstreept door de besprekingen, die daarop zijn gevolgd.

Wat betreft de meer stoffelijke kant van de zaak, ach, ik verwijs u dan graag naar het vrijdag-verslag, waaruit u daarvan voldoende kunt opdoen. Maar de geestelijke zijde, die kunnen we natuurlijk in zo'n groot gezelschap niet zo gemakkelijk aanroeren; ik zou die dan ook vandaag willen bespreken.

U moet zich niet voorstellen dat we een soort parlement zijn. Denk u in: een aantal groepen, die elk hun eigen...ja, een Engelsman zou zeggen "spokesman" hebben, hun eigen spreker.

Iemand dus, die voor die groep werkt en daarvoor naar voren komt. En dat geheel van talesmen of spokesmen, dat was dan nog altijd een kleine twaalfhonderd. Zij zijn daar samengekomen en de raad van oudsten (de raad van meesters, als u het zo wilt noemen) heeft ons dan enig inzicht gegeven o.m. in de geestelijke toestand, in de geestelijke condities.

Het blijkt ons, dat er de laatste tijd onnoemelijk veel mensenzielen naar het duister gaan. Zij zijn hoofdzakelijk gevangen in reeksen van voorstellingen van macht, machtsbegeerte en minderwaardigheid en daartegen moeten natuurlijk wel in de eerste plaats maatregelen worden genomen. Nu is het mogelijk om inplaats van een zuiver persoonlijke benadering ook wat je zou kunnen noemen een "gedachtennet" te gebruiken. De gedachten worden geconcentreerd van persoon tot persoon en vormen dus een lijnenstelsel. Wanneer je daarmee een duistere sfeer ingaat, dan is dat zoiets tussen een spinneweb en een visnet. Degenen, die daar vatbaar voor zijn, raken ermee in contact en worden a.h.w. gedwongen een deel van die gedachten te absorberen. Op deze manier stelt men zich dus voor zeer veel van degenen, die anders af zouden zakken naar het werkelijk diepe duister, vóór die tijd te redden en vóór die tijd te helpen.

Daarnaast hebben we natuurlijk ook - nou ja "we", de meesters dan - onder de loupe genomen waardoor deze zo sterk progressieve vermindering van geestelijk bewustzijn eigenlijk ontstaan is, waar die vandaan komt. We zijn dan natuurlijk tot verschillende stoffelijke oorzaken gekomen. Het vreemde is wel, dat de meeste van deze mensen juist lijden onder het verschil tussen wat ze innerlijk zouden moeten en willen zijn en hetgeen ze uiterlijk als mogelijkheid vinden. De mensheid zou meer gelegenheid moeten hebben tot avontuur b.v. Zij zou minder gereguleerd moeten zijn. Er zou een terrein moeten zijn, waarop zij werkelijk nog zou kunnen zoeken en beleven, ook stoffelijk. Daarnaast zou ook de geestelijke beleving zeer zeker intenser moeten zijn, veel sterker.

Er is zo over gesproken en men heeft er wat maatregelen voor genomen, ook in stoffelijke zin. In geestelijke zin ligt het in de bedoeling om dat net, dat wij dus voor die lagere sferen gaan gebruiken, eigenlijk ook een klein beetje op aarde te gaan bouwen. Het is geen telepathisch net, dus denkt u nou niet dat u vandaag of morgen in aanraking komt met een stroming en voortaan alle gedachten van de Witte Broederschap op moet vangen. Zó is het niet. Het is eerder een kwestie die op de gevoelens werkt, de mens dus evenwichtiger maakt en hem gelijktijdig een zekere vrijheid van handelen en van denken geeft. De mening van de meesters is, dat op deze manier - ook al krijgen we dan niet te maken met meer geestelijk bewusten - toch een groot gedeelte van de massa juist kan worden bereikt en ingesteld a.h.w. op geestelijk gebeuren.

Dan was er de moeilijke kwestie van het grote aantal verschillende sferen, dat geestelijk op het ogenblik op deze aarde incarneert. Ook daar is wat aandacht aan gewijd, want het is eigenlijk wel heel curieus. Zelfs enkele van onze meesters hebben een dergelijke situatie nog niet meegemaakt; en er zijn er toch werkelijk bij, die net als Jezus kunnen zeggen: Vóór Abraham was ik. Er zijn op het ogenblik 17 verschillende categorieën, die incarneren op deze wereld. Elk van deze categorieën heeft een eigen bewustwordings-behoefte, maar ook een behoefte om een eigen milieu te vormen. Daarbij blijkt, dat

juist de lagere groeperingen zeer agressief zijn en dat deze agressie bij anderen tot een soort lijdzaamheid voert. En nu moeten we wel verdraagzaam zijn, maar niet lijdzaam. Het parool werd dan ook gegeven om een zekere strijdvaardigheid te bevorderen. En de grootste meesters - nu moet u mij niet kwalijk nemen, wij houden niet van dat woord "meesters", maar in dit geval moet ik het gebruiken om duidelijk te maken, hoe ver ze boven ons allen staan - zullen voor een groot gedeelte, stoffelijk of half-stoffelijk, de aarde gaan benaderen. Zij zullen dus gaan proberen om hier een nieuwe openbaring tot stand te brengen.

Daarnaast werd het besluit genomen om de z.g. broederschapsbijeekomsten, die meestal in de hogere zône van Zomerland plaats vinden, ook te intensiveren en daarbij steeds meer gasten op te nemen. Nu weet ik niet of u zo'n broederschapsbijeekomst kent, of u weet wat het is. Neen? Goed, ik zal proberen dat te beschrijven. U kunt zich een openluchtmaaltijd voorstellen, een heel grote openluchtmaaltijd. Die maaltijd moet u zich dus voorstellen aan tafels voor een dozijn, met één persoon erbij, die eigenlijk niet tot diezelfde groep behoort, maar die daar als een soort gespreksleider, instructeur, aanwezig is. (Ik spreek hier nu in het manlijk, maar u begrijpt natuurlijk wel, dat beide sexen - van stoffelijk standpunt gezien - daarbij betrokken zijn.) Deze broederschapsmaaltijden worden meestal gehouden in zekere eenvoud. Als u dat stoffelijk mee zoudt maken, zoudt u waarschijnlijk denken aan een dal dat nogal rotsachtig is; hier en daar een takje bloesem, maar niet te veel; stenen tafels en eenvoudige, harde, stenen banken. Hier wordt met mensen, die uitgetreden zijn, geconfereerd.

Wanneer u geestelijk rijp genoeg bent en u gaat slapen in een periode, dat zo'n maaltijd wordt gehouden, dan is er een grote kans dat u a.h.w. wordt uitgenodigd. Jezus heeft ons dat heel aardig verteld in die gelijkenis van de feestzaal. Er was een heer die een grote maaltijd had aangericht en hij zond uitnodigingen aan zijn burenen. Maar.... ze vertikten het om te komen. Toen werden de bedelaars van de straat aan de straathoeken door de bedienden opgeroepen en naar binnen gebracht. En zij, die zich aanpasten aan hetgeen er gebeurde, waren daar in feest en heerlijkheid opgenomen; maar zij, die zich niet goed gedroegen, werden uitgeworpen in de buitenste duisternis.

Nu zit er iets van waarheid in, omdat er bij een dergelijke maaltijd ook inderdaad het idee is van spijs, ofschoon dat voor de mensen een suggestie is van spijs; het gaat hier om het geestelijk voedsel dat je krijgt. Dit is een methode, waarbij de leiders b.v. die zo'n tafel hebben met anderen die hen geestelijk welgezend zijn, uitgaan om mensen die uitgetreden zijn gedurende de slaap, mee te nemen.

Er bestaan ook wat je noemt "bewustere" mensen. Dat zijn mensen die dus wel meer bewust kunnen uit treden. Zij worden over het algemeen bij herhaling genodigd en krijgen op den duur een soort vaste plaats. Die maken dan in deze vorm een soort cursus, een soort leergang mee.

Door het intensiveren van deze bijeenkomsten wordt het mogelijk om zuiver geestelijk en zonder de belemmeringen van de stof bepaalde geestelijke waarheden opnieuw te gaan belichten. Het contact, dat vanuit menselijk standpunt zo goed als stoffelijk is, maar gelijktijdig een contact geeft met werke-

lijk zeer hoge en soms de hoogste sferen, is buitengewoon belangrijk. Het geeft je innerlijke vrede, het geeft je innerlijke rust. Het is juist daarom, dat men heeft besloten deze maaltijden, die volgens een oud gebruik eens in de 28 dagen werden gehouden, te intensiveren, waarschijnlijk één of meer per week. Hier ontstaat verder de mogelijkheid om het contact tussen mensen, die nog in de stof leven en mensen, die kort geleden zijn overgegaan, ook weer tot stand te brengen, wanneer dit voor hun onderlinge samenwerking goed zou zijn. Zo heeft men hier dus a.h.w. een compleet nieuwe afdeling geschapen, die zich bezig houdt met het steeds intenser samenbrengen van geest en stof in uitgetreden vorm.

Ook heeft men besloten om - nu de oude inwijdingsweg gesloten is (u weet dat is in 1896, 1898 gebeurd) - toch een nieuwe inwijdingsweg te openen. Deze is dan niet meer gebaseerd op oude boeken. (U weet het, mevrouw Blavatsky heeft b.v. langs deze weg haar inzicht gekregen in het boek Dzyan). Men wil nu uitgaan van bepaalde nieuwe cosmische waarden en stelt zich voor o.m. aan degenen, die deze weg van inwijding gaan, de leer van cosmisches evenwicht te leren, zoals die op deze aarde tot uiting komt. Men hoopt op deze manier binnen betrekkelijk korte tijd een aantal mensen te kunnen voorbereiden, die een steun gaan vormen, wanneer de aarde herbouwd wordt.

Het zijn allemaal betrekkelijk belangrijke besluiten en ze zijn zoveel te belangrijker (dat beseft u misschien niet), omdat er de laatste tijd wel besluiten zijn genomen die over het algemeen hoofdzakelijk de stof raakten. Want de Witte Broederschap houdt zich toch hoofdzakelijk bezig met het leiden van deze wereld, het helpen van deze wereld. De wijze, waarop men zich op het ogenblik dus ineens met zijn activiteit heeft verplaatst naar het net boven het menselijke liggende geestelijk terrein, tot zelfs het astraal gebied toe, geeft ons dus wel te denken.

Interessant is verder nog iets anders. Men kent ook in deze bijeenkomsten het blijvend Licht, ook wel het fonkelend Kleinood genoemd. Ik denk dat we die betiteling eigenlijk moeten terugvoeren tot een bepaald deel van het Boeddhisme; maar ja, dat doet er minder toe. Men kan dus a.h.w. een contact met het Goddelijke altijd wel bewaren, ook al is die uitstorting van kracht daardoor niet zo enorm en alomvattend als via altaar en ingewijden kan plaats vinden of dank zij de grote meesters - als op een Wessac-bijeenkomst.

Vroeger werd er één contactpunt gehouden. Dat contactpunt lag in de hoofdtempel of het hoofdklooster, als je het zo wilt noemen, van de Broederschap, waar dus wezens in de stof en ook vaak gematerialiseerde geest samenkomen en daar dit kleinood behoeden. Men heeft nu echter besloten om een twintigtal van deze vonken over de hele wereld te verspreiden. Dat is wel een heel curieus besluit, want je kunt hieruit afleiden, dat de allerhoogste krachten, wier inzichten wij natuurlijk niet helemaal kunnen volgen, een intensivering van Goddelijke kracht op een heel groot gedeelte van de aarde noodzakelijk achten. Hoe? Ja, dat weet ik ook niet.

De talesman, de spokesman van onze groep, heeft daarbij ook voor onze orde een aparte taak op zich genomen. Wij zullen in de eerste plaats - ik hoop niet dat sommigen van u dat erg vinden - een deel van ons werk aanmerkelijk moeten gaan populariseren. Het is niet zo belangrijk meer alleen diepgaand begrip te krijgen; daarvoor kunnen andere bijeenkomsten worden

bestemd, zegt men, maar vooral in openbare bijeenkomsten wordt het noodzakelijk dat wij de actuele punten van de orde steeds sterker en vooral suggestief onder de aandacht gaan brengen van degenen, die we dan kunnen beroeren. En dat geldt dus ook hier voor Nederland.

Daarnaast zal ook onze groep - zoals vele andere groepen - een soort inwijding op zich gaan nemen. Nu moet ik daar nog eventjes iets over vertellen. Kijk eens: er bestaan vele wegen, zoals u weet, naar God en ook vele wegen naar de waarheid. Nu zijn er bepaalde groepen en kringen, die gebruik maken van wat wij noemen: een schimmenspel; d.w.z.: zij overweldigen de mens met geprojecteerde meesters, die lang niet altijd datgene zijn, waarvoor zij zich uitgeven, maar die toch in ieder geval ten goede streven. Zij projecteren verder zeer simpele wegen en zeer simpele beschouwingen, die in overeenstemming met die mensen worden gebracht. Een dergelijke groepering probeert de mens eerst te verleiden om te gaan streven door hem duidelijk te maken dat het toch eigenlijk heel erg gemakkelijk is. Het is allemaal zo eenvoudig, weet u wel. En wanneer dan in die eenvoud de eerste beginselen zijn verworven, dan krijgt men vanzelf de behoefte om ook de moeilijke, de werkelijk eigen-streven-eisende leringen verder na te gaan.

Bij ons zou het dan nu de bedoeling worden, dat wij toch weer gaan beginnen - we zullen nog moeten nagaan in hoeverre dat mogelijk is - met een groep, die juist deze hoogste denkschool, die wij kunnen geven, door gaat maken. Vroeger hebben we dat ook al eens gehad; toen heette dat G.G.S. enz., maar dat wordt dan nu een beetje meer cosmisch opgezet, want we zijn nu daarvoor van een leerplan afhankelijk, dat over de gehele wereld gelijk wordt uitgevoerd en dat volledig parallel loopt aan een soortgelijk lessysteem, dat zal worden gevolgd in de verschillende lagere, lichtende sferen. Men denkt dus enerzijds de massa, o.m. door suggestie, te kunnen voorbereiden; anderzijds degenen, die daarvoor werkelijk gevoelig zijn, langzaam maar zeker tot een daadwerkelijke vrijheid te brengen, een daadwerkelijk zelfdenkend streven, zelfkennis en wat daarbij hoort. Ik weet natuurlijk nog niet precies hoe dat in kannen en kruiken komt. Dat ligt wel heel erg, zou ik zeggen, ook aan onze leiding en zelfs ook aan het stoffelijk bestuur van de verschillende afdelingen, die we op deze wereld hebben. Ik vertel u dit nu juist om u duidelijk te maken hoe bijzonder actief wij eigenlijk worden, juist in geestelijk opzicht.

Er is verder overwogen (onze eigen groep, moet ik zeggen, heeft zich daar nog even van gedistancieerd) om een soort.... ja, hoe moet ik het noemen.... dromendienst in het leven te roepen. De bedoeling is dus dat bepaalde praktisch gelijkkluidende dromen over een groot aantal mensen worden verdeeld. Die worden suggestief opgelegd met een zodanige intensiteit, dat ze bij het ontwaken zich de belangrijke punten van die droom kunnen herinneren. De bedoeling is ook hier weer een zekere stemming te kweken. En het schabloon van die dromen, die elk voor zich natuurlijk enigszins aan de persoonlijkheid aangepast beleeft, zou dan tevens geschikt zijn om de uittreding van de mensen te vereenvoudigen. Niet de bewuste uittreding, hoor, maar alleen dus om het los worden van de geest en het ingaan naar andere gebieden te vergemakkelijken.

De Witte Broederschap heeft op het ogenblik een leerprogramma opgesteld, waar het mij van duizelt. En als er niet zulke grote krachten in vertegenwoordigd waren, dan zou ik waarschijnlijk van mijn bescheiden standpunt uit zeggen: dit is gekkenwerk, dat krijg je nooit klaar. Het systeem dat men wil gaan volgen, is een soort geestelijke belevingscursus, waarbij - zoals dat vroeger bij ingewijden wel eens gebeurde - de geest in situaties wordt geplaatst, wel adviezen en commentaren krijgt, maar zelf de daadwerkelijke oplossing moet zoeken. Dit houdt natuurlijk een gevarenfactor in, omdat degene, die niet in staat is het probleem op te lossen ondanks de raad die hij krijgt, daarvan lichamelijk schade zou kunnen oplopen of zelfs een hartcollaps. Ik hoop en reken erop dat men daar alleen geschikte sujetten voor neemt. Op deze manier kan men een geestelijke inwijding bewerkstelligen, die - al blijft het lichaam en het lichamelijk denken onbewust - geestelijk in zeer sterke mate inwijding bevordert en vanuit de geest dus langzaam maar zeker een grotere pressie op de stof kan gaan uitoefenen.

Ja, nu moet ik u nog één heel aardig ding vertellen en dan zal ik u niet langer bezighouden met dit babbeltje. Zoals u waarschijnlijk weet, zijn op de Wessac-bijeenkomsten ook grote namen vertegenwoordigd. We vinden er b.v. Jezus, Siddharta, Mohammed en nog wel méér, dus allemaal de groten, bij wijze van spreken vanaf Aesir en de eerste lichten van Atlantis, Die allemaal samen hebben tot nog toe een apart werkingsgebied gehad. Dat klinkt misschien een beetje gek, maar Jezus houdt zich dus bezig met een bepaalde instelling, een bepaalde levensweg; Siddharta doet dat met een andere instelling en een andere levensweg; Mohammed neemt weer een andere invloed op zich en Hij heeft daarin bijstand van verschillende krachten. En zo heeft elk van Hen dus zijn eigen methode en zijn eigen weg gehad. Nu schijnt het dat ze als grote krachten op het ogenblik volledig gaan samenwerken. En dat zou wel eens spectaculair kunnen worden. Wanneer werkelijk de grootste levende geestelijke krachten, die met deze wereld voortdurend in verband staan, zich met elkaar verenigen, dan moet daar m.i. haast een nieuwe openbaring uit voortkomen. En dan denk ik helemaal niet aan de wereldmeester van het ogenblik; dan denk ik alleen aan nieuwe inzichten, die allerwege moeten gaan rijzen en tevens aan een verandering van instelling. Want wanneer je Christen bent, dan heb je natuurlijk de steun van Jezus. Ik bedoel daadwerkelijk, dus niet nominaal. Een nominale waarde geldt niet in de geest. Maar stel nu dat Siddharta erbij komt, dan betekent dat, dat het antwoord op je zoeken en op je problemen niet meer slechts christelijk is, dus alleen de weg naar het Koninkrijk der Hemelen inhoudt, maar dat het tevens in zich houdt de elementen van de pilaren, de juiste weg, en het Nirwana en daarnaast misschien weer de meer stoffelijke elementen, die we in de Islam vinden. Al die elementen worden nu gezamenlijk op de mensen, die daar rijp voor zijn, afgedrukt. Het lijkt mij een fantastisch experiment en er zou m.i. veel van moeten kunnen worden verwacht.

Zo, dat was dan mijn babbeltje. Het is nu niet direct een wijdingsidee, het is eerder een soort verslag. En het feit dat we u dit verslag geven, juist in deze kring, houdt voor u toch ook wel in, hoop ik, dat u daarmee nu niet overal reclame gaat maken. Het is bestemd voor deze kring. Anderen, die daar belangstelling voor hebben, mogen dat rustig eens lezen, maar het is

niet bedoeld om dat nu overal eens aan de man te gaan brengen. Heel veel mensen zouden niet in staat zijn dit te begrijpen. En dan heb ik alles gehad, geloof ik.

Neen, er is nog één punt en dat hoort nu eigenlijk niet bij het voorgaande verslag, maar dat wil ik u toch even proberen duidelijk te maken. U weet allemaal dat, wanneer u een bepaald probleem hebt of een bepaalde zorg of een bepaalde nood, u bij voldoende geloof en innerlijk vertrouwen vanuit uzelf naar hogere krachten kunt roepen en de hulp van deze krachten kunt verwerven. Dat weten degenen, die mediteren, zeer zeker. Nu begint er op het ogenblik daarin een verandering te komen, niet ten kwade, maar ten goede. We blijven bij het principe, dat de mens, die zich in moet stellen, dit zo veel mogelijk op God moet doen. Dat is natuurlijk juist. Vroeger was dit een positief zoeken alléén. Nu echter wil ik u de raad geven, wanneer u weer een dergelijke behoefte aan kracht en wat dies meer zij gevoelt, wanneer u zich dus gaat wenden tot de hogere geestelijke gebieden, wendt u dan niet alleen tot die "goede God", maar probeer als een spons te absorberen. Gezien hetgeen ik u zoëven allemaal heb verteld, kunnen wij aannemen, dat de Goddelijke Kracht veel intenser in voor ons kenbare vormen aanwezig zal zijn en rond ons zal zijn. Wij hebben allen, mens en geest, in ons wezen een structuur, waardoor wij die Kracht in zeer grote mate binnen ons kunnen opslaan. Probeer dus voortaan niet alleen maar actief te roepen om hulp, a.h.w. te omschrijven wat voor hulp je nodig hebt, maar leer daarnaast absorberen, rustig zijn, totdat je hele lichaam vol is en tintelt van kracht. U zult ontdekken dat u dan aan dit grote gebeuren van dit jaar in zeer ruime mate deel kunt hebben en u zult waarschijnlijk ook begrijpen hoe u - zelfs wanneer u nog niet in staat bent om bewust deel uit te maken van de Witte Broederschap - toch direct daarmee verbonden kunt zijn en direct deel kunt hebben aan al hetgeen zij tot stand brengen.

Dit is dan alles. Laten we hopen dat het duidelijk is geweest. U krijgt deze inlichtingen in de verwachting, dat u er iets mee doet, dat u ze actief gebruikt; dat u ze niet alleen actief geestelijk gebruikt, maar evenzeer actief stoffelijk. Laat al deze dingen samen komen in één brandpunt: uw persoonlijkheid en het contact dat u innerlijk zoekt met God. En laat het dan uitwerken, net zo goed in de brief die je schrijft, in het handeltje dat je drijft als in de erwtensoep die je kookt. Net zo goed daarin als in geestelijke genezing, in gebed, in een innerlijk opgaan. Laat alles deel hebben aan die Kracht. Het is nu werkelijk de tijd er voor. Niemand van ons had durven verwachten, dat een zó intense kracht over deze wereld zou worden uitgestort. We geven u nu op het ogenblik bericht daarvan, profiteer ervan. Het is net als met zonschijn. Wanneer de zon schijnt, moet je naar buiten gaan; zo dadelijk kan het regenen. Nu is er kracht in overvloed; profiteer ervan. Neem ze, maak jezelf er beter, gezonder, prettiger mee. Maak je geestelijke activiteiten steeds beter, scherper omschreven, nauwkeuriger gericht. Nu is het er de tijd voor. Niemand weet, hoe het een volgend jaar zal zijn.

Vrienden, het beste. En als u het wilt proberen, succes!

Goedenmorgen, vrienden.

Nu sta ik voor een grote moeilijkheid. Aan de ene kant

is ook voor mij de Wessacvallei een heel groot gebeuren geweest, maar aan de andere kant is het geen wijdings-onderwerp. Laat ik u dan vandaag niet te lang bezighouden, maar zo eens even met u filosoferen over iets, wat hierbij dan toch wel belangrijk is.

We spreken nu zo vaak over de Liefde Gods. De Liefde Gods wordt door de meeste mensen gezien als een kracht, die van buitenaf op deze wereld toekomt. Een soort van zonnestraal met een handje, alsof de Liefde Gods niets meer zou zijn dan Aton, de God die zo kort, maar zo intens werd vereerd enkele jaren in Egypte. Het is echter wat anders.

Te spreken over de Liefde Gods betekent niet alleen maar geestelijke kracht of een beantwoorden aan stoffelijke wetten en regels zonder meer. De Liefde Gods gaat verder dan dat. Zij is een voortdurende beleving, in alle sferen en op alle vlakken, stoffelijk zowel als elders. Zij is de fusie van datgene, wat betekenis is in eigen wezen, wat belangrijk is in eigen wezen, met andere wezens en andere krachten. Het is het trefpen en mengen van de gedachten van mensen. Het is het cosmisch begrip, dat voor een ogenblik ontwaakt in een mens, die zoekt. Het is het contact tussen werelden, die vanuit menselijk standpunt geheel gescheiden zijn. Het is de eenheid van de hoogste hemelen met de diepste duisternis. De Liefde Gods is de band, die alle dingen met elkaar verbindt. De Liefde Gods is de eenheid die tot uitdrukking komt ook in het toch wel zeer verschillende leven, dat binnen de schepping bestaat.

Onze poging om die Liefde Gods te beleven, brengt ons vaak voor problemen. Problemen van lijden en dood, problemen van moeilijkheden en van korte vreugden, problemen van bezit en armoede. Want voor een mens is de Liefde Gods toch eigenlijk iets, wat alleen maar zou moeten beantwoorden aan de innerlijke eis, aan de innerlijke wet. Het vreemde is nu, dat ik dit niet behoef te ontkennen. Het is niet zo, dat Gods Liefde het lijden wenst of oplegt. Religieus maakt men vaak de fout te zeggen: Wie de Vader liefheeft, die beproeft Hij. Dat is niet waar. De Vader heeft ons allen gelijkelijk lief. Hij zou ons dus allen gelijkelijk moeten beproeven. Neen, het is zo, dat wie van ons de Vader liefheeft, niet beproefd wordt, maar verzadigd wordt van Zijn krachten. Waar wij falen, waar voor ons lijden, dood enz. naar voren treedt, daar is geen sprake van de Goddelijke Liefde die ons beproeft, maar van ons eigen wezen, dat de Goddelijke Liefde niet volledig aanvaardt. Ons wezen, dat nog niet voldoende openstaat voor de krachten, die werkelijk rond ons zijn. Dat klinkt in de oren van velen waarschijnlijk wreed, want een ernstige zieke zou dan niet voldoende openstaan voor die Goddelijke Liefdekracht, ook al zou hij of zij dat graag willen. En een mens, die voortdurend tegenslag in zijn leven heeft, faalt ten opzichte van die Goddelijke Liefdekracht. Het klinkt wreed, maar toch is het waar. Wij zouden zelfs niet in staat zijn om de volmaaktheid van die Liefdekracht, die in ons werkzaam is, te verdragen. Gods Licht is dodelijk voor hen, die ternauwernood het duister ontwassen zijn. Niet omdat God die dood brengt, maar omdat het bewustzijn niet in staat is dat licht te verwerken.

Wanneer je moeilijkheden hebt, wanneer je lijdt, dan is het noodzakelijk dat je die Liefdekracht boven alles stelt. Dat je juist wanneer het je minder goed gaat, juist wanneer je je geslagen begint te voelen, die kracht probeert je voor

te stellen boven alles, al het andere vergetende. Het is wonderbaarlijk wat op deze manier aan herstel bereikt wordt, zowel op het gebied van lichamelijke kwalen als van zakelijke belangen.

Neen, Gods Liefde beproeft ons niet. Gods Liefde geeft ons en... voortdurend. Maar Gods Liefde omvat alles. Wanneer wij hekjes gaan zetten, wanneer wij regeltjes gaan maken, dan gaan we daarmee een deel van die Goddelijke Liefde buiten sluiten. En hoe meer van die hekjes en hoe meer van die regeltjes er komen, hoe moeilijker het voor ons zal zijn om toch nog iets te ervaren van die onmetelijke cosmische liefdekracht, die ons toch omgeeft.

Deze wereld wordt op het ogenblik betrekkelijk scherp en sterk beproefd. Dat is begrijpelijk, want deze wereld richt steeds meer scheidsmuren op tussen mensen, tussen volkeren. Dat kan niet. Op het ogenblik dat wij een muur gaan opbouwen tussen onszelf en anderen - onverschillig om welke redenen - dan verwerpen wij een deel van die Liefdekracht. Hoe meer wij muren optrekken, hoe meer wij gaan differentiëren rond ons, tussen wat A toekomt en wat B toekomt, hoe meer wij gaan proberen voor onszelf nu de zaak eens precies te stellen zoals wij dat wensen, hoe minder wij van deze Liefdekracht Gods kunnen ervaren, hoe minder deze in ons tot uiting komt, hoe minder we daaruit de innerlijke gezondheid kunnen doen voortkomen, die voor het lichaam - maar vooral voor de geest - zo buitengewoon belangrijk is.

Misschien moeten we het wel zien als een uiting van die Goddelijke Liefde, dat Hij het lijden heeft mogelijk gemaakt voor al, wat Hem niet in deze Liefde volledig aanvaardt. Want hoe meer spanningen er overwonnen moeten worden, hoe meer problemen je moet overwinnen, hoe beter je daardoor m.i. toch ook wordt gemaakt, omdat je uit de ervaring de onverschilligheid krijgt en de scheidsmuren langzaam laat vallen.

God is groot, heel groot. Om Die als mens of als geest geheel te begrijpen en te benaderen, is praktisch onmogelijk. Wanneer we nog klein zijn, dan proberen we te begrijpen. Dan willen we het allemaal weten. En weten en begrijpen is voor ons niet mogelijk. Hoe meer wij echter zelf naar redelijker begrip en grotere volmaaktheid toe groeien, hoe meer wij zelf aanvaarden zonder te beredeneren. En daar ligt het grote geheim van Gods Liefde en ook van menige inwijding, van menige bewustwording. De kracht van de Eeuwige aanvaarden zonder er over te redeneren hoe het nu wel zou zijn en waarom het zo zou werken.

Het is begrijpelijk dat je voor je menselijk of je geestelijk verstand een reeks van vastliggende waarden moet hebben. Je moogt rustig de bouwwerken en tempels der magie oprichten. Waarom niet? Maar je moet beseffen: Dit is kinderspel. Dit is hetgeen waarmee je speelt, omdat je behoefte hebt aan iets, waar je nog enigszins houvast aan hebt, maar de Liefde zelf vraagt deze uiting niet, zij is méér dan dat alles. Alleen, wij kunnen haar te moeilijk aanvaarden. De Liefdekracht Gods is een vermogen, een potentie. Deze potentie kunnen we overal oprichten, dat is duidelijk. Maar, op het ogenblik dat wij te nauwkeurig definiëren, hoe Gods Liefde moet werken, beperken wij de Liefde Gods, nemen wij a.h.w. haar kracht weg. Gods Liefde is alomvattend. Wie het alomvattende probeert samen te persen in een kleine ruimte, zal het alomvattende van zich verdrijven, want het kan niet beantwoorden aan de eis die je stelt.

Gods Liefde is een instelling. Een instelling, die de hele wereld aanvaardt en al wat erbij hoort. Die evengoed Gods liefde hoort in het tjilpen van die vogels daar buiten als in het schreeuwen van een pauw ergens op het grasveld voor een kasteel. Het gaat niet om de stemmen, het gaat niet om de kleuren, het gaat om het léven, het feit van het geschapen zijn zelve. De eenheid van deze Kracht kan ons bevrijden van alles, wat ons normalerwijze zou storen. Het razen van motoren behoeft niet storend te zijn, want in Gods liefde zal dit en de vreugde die ermee gepaard kan gaan, eveneens een betekenis hebben. Maar wanneer wij er ons tegen verzetten, wanneer wij proberen het te onderdrukken, wat gebeurt er dan? Dan komt in ons de ergernis, de onvolmaaktheid. Dan komt in ons de spanning, waar we niet tegenop kunnen. En daaruit resulteert dan uiteindelijk het onvermogen om datgene, wat ons voortdurend geschonken wordt, te aanvaarden. Veel van hetgeen in het volgend jaar aan de mensheid geleerd zal worden op velerlei wijzen, zal direct of indirect betrekking hebben op die Goddelijke Liefde. Op deze aanvaarding van Goddelijke Krachten zonder restrictie. Want het is deze Kracht, die - mits beseft door de mens - hem sterk maakt als de engelen en groter dan de sterren. Maar het is deze zelfde Kracht, die hem terugdringt in een duister, waarin hij zichzelf niet kent en in de dwaasheid en waan een bitterheid van lijden en ondergang moet vinden, wanneer hij te veel verwerpt.

De mens is vrij, vrij in dit geestelijk opzicht van aanvaarden of verwerpen. De taak die men zich dit jaar stelt moet wel zijn Gods Licht intenser te laten schijnen over de wereld. Maar dat betekent: Gods Liefde meer reëel doen aanvaarden, Gods Liefde meer bewust tot uiting brengen, van mens tot mens, van mens tot dier, van geest tot stof en omgekeerd. Alleen zó kan de werkelijkheid van het leven op de voorgrond komen. Alleen zó kan de mensheid een uitweg vinden uit de doolhof van muren en grenzen, die ze zichzelf gebouwd heeft. Alleen zó kan de mens het innerlijk geluk vinden, de sterkte en de kracht, die - waar je ook bent of waar je ook leeft - het zijn zelve maakt tot onmetelijke vreugde en een voortdurend één-zijn met al het geschapene.

Dit is wat ik te zeggen had. Misschien heb ik wat plechtstatiger gesproken dan mijn voorganger, maar de kern van onze boodschap is, geloof ik, gelijk. Ongetelde eeuwen heeft de mens Gods Liefde verloochend. Ongetelde eeuwen heeft hij andere dingen gesteld bóven deze eenheid. Ongetelde eeuwen lang heeft hij voor zichzelf zeeën van bloed geschapen, duistere wolken van wanhoop en ellende. Het is tijd om te kiezen. Te kiezen of je je ergeren wilt, of je voortdurend prikkelbaar wilt zijn, of je voortdurend in verzet wilt zijn tegen alle dingen, of dat je wilt komen tot een aanvaarding en eenheid. Het is daàrover dat de mensheid beslist; het is dit, wat beslist over de mensheid.

Gods Liefde is met ons, dus laat ons niet aarzelen of vrezen, maar met vreugde het leven aanvaarden, vrienden. Prettige zondag samen.